

samma genom skrivelse, som delgives nationernas förbunds generalsekretäre för registrering. Uppsägningen träder icke i kraft förrän ett år efter det den registrerats hos sekretariatet.

Varje medlem, som ratificerat denna konvention och icke inom ett år efter utgången av den i föregående stycke nämnda tioårsperioden gör bruk av den i denna artikel stadgade uppsägningsrätten, skall vara bunden för en ny period av tio år och kan därefter, med iakttagande av de i denna artikel föreskrivna villkoren, uppsäga konventionen vid utgången av varje tioårsperiod.

Artikel 29.

Vid utgången av varje tidrymd av tio år, räknat från denna konventions ikraftträdande, skall internationella arbetsbyråns styrelse förelägga generalkonferensen en redogörelse för tillämpningen av denna konvention och taga under övervägande, huruvida det finnes anledning att uppföra frågan om dess revision helt eller delvis på konferensens dagordning.

Artikel 30.

I fall konferensen skulle antaga en ny konvention, innebärande revision helt eller delvis av förevarande konvention, och den nya konventionen icke föreskriver annat,

a) skall en medlems ratifikation av den nya, reviderade konventionen, för såvitt denna trätt i kraft, medföra omedelbar uppsägning av förevarande konvention, oberoende av vad i artikel 28 här ovan stadgas;

b) skall från den dag, då den nya, reviderade konventionen träder i kraft, förevarande konvention icke längre kunna ratificeras av medlemmarna.

Förevarande konvention skall likväl förbliva gällande till form och innehåll för de medlemmar, som ratificerat densamma och icke ratificera den nya, reviderade konventionen.

Artikel 31.

De franska och engelska texterna till denna konvention skola båda äga vitsord.

Förslag till konvention angående obligatorisk dödsfallsförsäkring för löntagare i industriella företag, handelsföretag och fria yrken samt för hemarbetare och tjänstefolk.

Generalkonferensen av nationernas förbunds internationella arbetsorganisation,

vilken av styrelsen för internationella arbetsbyrån sammankallats till Genève och där samlats den 8 juni 1933 till sitt sjuttonde sammanträde

samt beslutit antaga vissa förslag angående obligatorisk dödsfallsförsäkring, vilken fråga innefattas i andra punkten på dagordningen för sammanträdet,

ävensom beslutit, att dessa förslag skola taga form av ett förslag till internationell konvention,

antager denna, den tjugonionde dagen i juni år ettusen niohundra trettio-tre efterföljande förslag till konvention att ratificeras av internationella

arbetsorganisationens medlemmar jämlikt bestämmelserna i del XIII av fördraget i Versailles och motsvarande delar av de övriga fredsfördragen.

Artikel 1.

Varje medlem av internationella arbetsorganisationen, som ratificerar denna konvention, förbinder sig att inrätta eller bibehålla ett system av obligatorisk dödsfallsförsäkring med villkor, som äro minst likvärdiga med dem, vilka angivas i denna konvention.

Artikel 2.

1. Den obligatoriska dödsfallsförsäkringen skall äga tillämpning å arbetare, anställda och lärlingar i industriella företag, handelsföretag och fria yrken samt å hemarbetare och tjänstefolk.

2. Varje medlem må dock i sin nationella lagstiftning stadga de undantag han finner erforderliga beträffande

a) arbetare, vilkas lön överstiger viss gräns och, för det fall lagstiftningen icke stadgar ett dylikt allmänt undantag, anställda, vilka utöva yrken, som vanligen betraktas såsom fria;

b) arbetare, som icke erhålla lön i penningar;

c) unga arbetare under viss ålder och arbetare, vilka äro för gamla att erhålla försäkring, då de för första gången bliva löntagare;

d) hemarbetare, vilkas arbetsförhållanden icke äro likartade med löntagares i allmänhet;

e) medlemmar av arbetsgivarens familj;

f) arbetare, vilkas anställning på det hela taget och enligt sin natur är av så kort varaktighet, att de icke komma i tillfälle att uppfylla villkoren för erhållande av prestationer, samt personer, som utföra avlönat arbete allenast tillfälligtvis eller såsom bisyssla;

g) arbetare, som äro invalider, och arbetare, som uppbära invaliditets- eller ålderdomspension;

h) pensionerade tjänstemän, som utföra avlönat arbete, och personer, vilka åtnjuta privat inkomst, i de fall, då pensionen eller den privata inkomsten är minst lika stor som den i den nationella lagstiftningen föreskrivna invaliditetspensionen;

i) arbetare, vilka under sina studier giva lektioner eller arbeta mot ersättning i syfte att erhålla en utbildning, som skall sätta dem i stånd att utöva ett mot studierna svarande yrke;

j) tjänstefolk, anställt i hushållet hos arbetsgivare inom jordbruket.

3. Från försäkringsplikten kunna vidare undantagas personer, vilkas efterlevande enligt lag, förordning eller särskild anordning skola bliva berättigade till förmåner, som på det hela taget äro minst likvärdiga med de förmåner, som föreskrivas i denna konvention.

4. Denna konvention skall icke äga tillämpning å sjömän eller fiskare, som bedriva fiske till havs.

Artikel 3.

Den nationella lagstiftningen skall under villkor, som den äger bestämma, berättiga förut obligatoriskt försäkrade personer, vilka icke åtnjuta pension, att frivilligt vidmakthålla sin försäkring eller ock bevara sin rätt genom att för sådant ändamål erlagga en periodisk avgift; vad nu stadgats skall dock icke gälla, där dylik rätt automatiskt upprätthålles eller, i fråga om gift kvinna, möjlighet står öppen för hennes make, som icke är underkastad obligatorisk försäkring, att erhålla frivillig försäkring och därigenom tillförsäkra henne ålderdoms- eller änkepension.

1. bero
såväl
riske
2.
daga
3.
pet
perio
eller
den
blivit

1.
och i
skriv
2.
avgift
från
växlan

st
fö
bl

m
ut
ni
fö

Dö
avlidn
barn.

1. F
eller d
2. I
särskil
3. R
tid och
eller b
4. R
eller F
blivit
5. O
sas så,

1. F
icke un

Artikel 4.

1. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 5 må rätten till pension göras beroende av en väntetid, som medför erläggande av ett minsta antal avgifter såväl från försäkringens början som under en viss tid omedelbart före riskens förverkligande.

2. Väntetidens längd får icke överstiga 60 månader, 250 veckor eller 1,500 dagar, för vilka avgift erlägges.

3. Då väntetiden medför erläggande av visst antal avgifter under loppet av en bestämd tidrymd omedelbart före riskens förverkligande, skola perioder, för vilka ersättning utgått på grund av tillfällig arbetsoförmåga eller arbetslöshet, i den utsträckning och på de villkor, som fastställas i den nationella lagstiftningen, räknas såsom sådana perioder, för vilka avgift blivit erlagd.

Artikel 5.

1. Försäkrad person, som upphör att vara underkastad försäkringsplikt och icke är berättigad till en prestation, motsvarande de avgifter, vilka gottskrivits honom, bevarar sin på dessa avgifter grundade rätt.

2. Den nationella lagstiftningen må likväl begränsa giltigheten av den på avgifterna grundade rätten till utgången av en tidrymd, som skall räknas från dagen för den obligatoriska försäkringens upphörande och vara antingen växlande eller bestämd.

a) Den växlande tidrymden må icke understiga en tredjedel av det sammanlagda antalet perioder, för vilka avgifter skolat erläggas sedan försäkringens början, med avdrag för de perioder, för vilka avgifter icke blivit erlagda.

b) Den bestämda tidrymden må i intet fall understiga aderton månader, men skall den på avgifterna grundade rätten kunna upphöra vid utgången av nämnda tidrymd, såvida icke ett i den nationella lagstiftningen föreskrivet minsta antal avgifter dessförinnan gottskrivits den försäkrade på grund av fortsatt frivillig försäkring.

Artikel 6.

Dödsfallsförsäkring skall medföra rätt till pension åtminstone för den avlidne försäkrades eller pensionerades icke omgifta änka och efterlevande barn.

Artikel 7.

1. Rätt till änkepension må förbehållas änkor, vilka överskridit viss ålder eller drabbats av invaliditet.

2. Bestämmelserna i moment 1 skola icke äga tillämpning beträffande särskilda försäkringssystem för anställda.

3. Rätt till änkepension må begränsas till fall, där äktenskapet varat viss tid och ingåtts, innan den försäkrade eller pensionerade uppnått viss ålder eller blivit invalid.

4. Rätt till pension må förvägras, om vid tidpunkten för den försäkrades eller pensionerades död äktenskapet blivit upplöst eller till skillnad däri blivit dömt genom utslag, enligt vilket hustrun varit ensam felande.

5. Om flera söka en änkepension, må det belopp, som utbetalas, begränsas så, att det motsvarar en pension.

Artikel 8.

1. Rätt till pension tillkommer barn, som icke överskridit viss ålder, icke understigande 14 år.

2. Rätt till pension för barn efter försäkrad eller pensionerad moder må dock göras beroende av att modern bidragit till barnets underhåll eller att hon vid sin död varit änka.

3. Den nationella lagstiftningen skall angiva de fall, då ett utomäktenskapligt barn skall vara berättigat till pension.

Artikel 9.

1. Pensionen skall beräknas med eller utan hänsyn till den tid, försäkringen varat, och utgå med en bestämd summa, viss procent av den lön, som beaktats i försäkringsavseende, eller en summa, som växlar efter beloppet av erlagda avgifter.

2. Då pensionen växlar med hänsyn till den tid, försäkringen varat, och pensionsrätten är beroende av viss väntetid, skall pensionen, såvida ej visst minimibelopp är utfäst, inbegripa en bestämd summa eller del, som icke är beroende av den tid, försäkringen varat; då pensionsrätten icke är beroende av viss väntetid, må ett utfäst minimibelopp kunna föreskrivas.

3. Då avgifterna avpassas efter lönen, skall den lön, som legat till grund för beräkandet av avgifterna, även läggas till grund för beräkandet av pensionen, vare sig denna växlar i förhållande till den tid, försäkringen varat, eller icke.

Artikel 10.

Försäkringsinrättningarna skola under villkor, som bestämmas av den nationella lagstiftningen, vara bemyndigade att låta personer, som på grund av invaliditet uppbära pension eller kunna göra anspråk därpå, komma i åtnjutande av naturaprestationer, avsedda att förebygga, fördröja, lindra eller häva invaliditeten.

Artikel 11.

1. Rätten till prestationer må kunna helt eller delvis förverkas eller suspenderas,

a) om dödsfallet framkallats genom brottslig handling eller avsiktlig förseelse av den försäkrade eller person, som skulle kunna bli berättigad till efterlevandepension;

b) om den försäkrade eller person, som skulle kunna bli berättigad till efterlevandepension, handlat bedrägligt gentemot försäkringsinrättningen.

2. Pensionen må helt eller delvis suspenderas för tid, då vederbörande

a) helt underhålles på allmän bekostnad eller av en inrättning för socialförsäkring;

b) utan giltig orsak vägrar att iakttaga läkares föreskrifter eller meddelade instruktioner rörande invaliders uppträdande eller med vilja och utan tillstånd undandraget sig försäkringsinrättningens kontroll;

c) åtnjuter annan periodisk kontant prestation på grund av lag angående obligatorisk socialförsäkring, pension eller ersättning för olycksfall i arbete eller yrkessjukdom;

d) efter att hava erhållit änkepension utan förbehåll rörande ålder eller invaliditet sammanlever med en man såsom dennes hustru;

e) är pensionsberättigad på grund av ett särskilt försäkringssystem för anställda men åtnjuter lön, som överstiger visst belopp.

Artikel 12.

1. De försäkrade och deras arbetsgivare skola bidraga till anskaffande av försäkringens tillgångar.

2.
fritag

3.
lagsti
begrä

4.
presta
mänli

5.
ventia
fortfar

1. l
lig m
säkrin

2. l
vande
eller
dighet

3.
skola

4. l
säkrin
stiftni

5. l
repres
och fin

1. B
efterlev

2. I
till yrl
syften

3. I
arbetsg
besvärs
givaren

1. U
plikt u

2. F
villkor
de avgi

3. F
de äro
och var
anskaffa

även va
stridas

2. Den nationella lagstiftningen må från skyldigheten att erlagga avgifter fritaga

- a) lärlingar och unga arbetare under viss ålder;
- b) arbetare, vilka icke erhålla kontant lön eller vilkas lön är mycket låg.

3. Bidragsplikt för arbetsgivarna behöver likväl icke föreskrivas i sådan lagstiftning rörande nationell försäkring, vars tillämpningsområde icke är begränsat till löntagare.

4. Offentlig myndighet skall bidraga till anskaffandet av tillgångar eller prestationer för försäkring, som upprättats till förmån för löntagare i allmänhet eller arbetare.

5. Nationell lagstiftning, som vid tiden för antagandet av denna konvention icke kräver erläggande av avgifter från de försäkrade, må kunna fortfara att icke kräva dylika avgifter.

Artikel 13.

1. Försäkringen skall handhas av inrättningar, som upprättats av offentlig myndighet och icke fullfölja något vinstsyfte, eller ock av statens försäkringsfonder.

2. Den nationella lagstiftningen må likväl anförtro försäkringens handhavande åt inrättningar, som upprättats på initiativ av vederbörande parter eller deras sammanslutningar och vederbörigen godkända av offentlig myndighet.

3. Försäkringsinrättningarnas och statens försäkringsfonders tillgångar skola förvaltas avskilda från allmänna medel.

4. Representanter för de försäkrade skola delta i förvaltningen av försäkringsinrättningarna under villkor, som bestämmas av den nationella lagstiftningen, vilken jämväl må meddela bestämmelser rörande deltagande av representanter för arbetsgivarna och offentlig myndighet.

5. De självstyrda försäkringsinrättningarna skola stå under administrativ och finansiell kontroll av offentlig myndighet.

Artikel 14.

1. Besvärsmätt skall tillkomma den avlidne försäkrades eller pensionerades efterlevande i fall av tvist angående prestationer.

2. Dylika tvister skola prövas av särskilda domstolar, vari sitta domare, till yrket domare eller icke, vilka äro särskilt förtrogna med försäkringens syften eller vid sin sida hava bisittare, valda bland de försäkrade och deras arbetsgivare.

3. I fall av tvist rörande försäkringsplikt eller storleken av avgifter skall besvärsmätt tillkomma löntagaren och, där bidrag skall lämnas av arbetsgivaren, jämväl denne.

Artikel 15.

1. Utländska löntagare skola vara underkastade försäkrings- och avgiftsplikt under samma villkor som landets medborgare.

2. Försäkrade utlänningar och deras rättsinnehavare skola under samma villkor som landets medborgare äga rätt till prestationer, härrörande från de avgifter, som gottskrivits dem.

3. Försäkrade eller pensionerade utlänningars rättsinnehavare skola, om de äro undersåtar i en medlemsstat, som är bunden av denna konvention och vars lagstiftning följaktligen föreskriver finansiellt bidrag av staten till anskaffandet av tillgångar eller prestationer för försäkringen enligt artikel 12, även vara berättigade till pensionsunderstöd, tillägg eller delar, vilka bestridas med allmänna medel.

4. Den nationella lagstiftningen kan emellertid åt landets medborgare förbehålla rätten till pensionsunderstöd, -tillägg eller -delar, vilka bestridas med allmänna medel och uteslutande tillkomma sådana försäkrades rättsinnehavare, som överskridit viss ålder vid tiden för den obligatoriska försäkringslagstiftningens ikraftträdande.

5. Eventuellt föreskrivna restriktioner i fall av vistelse utomlands skola icke äga tillämpning å pensionerade, vilka äro undersåtar i medlemsstat, bunden av denna konvention, och vilka äro bosatta å dylik medlems territorium, i vidare mån än de äga tillämpning å undersåtar i det land, där pensionen förvärvats. Pensionsunderstöd, -tillägg eller -delar, härrörande från allmänna medel, behöva dock icke utbetalas.

Artikel 16.

1. Försäkring för löntagare skall regleras av den lag, som är gällande å löntagarens arbetsställe.

2. Från denna bestämmelse kan för åstadkommande av kontinuitet i försäkringen göras undantag genom överenskommelse mellan vederbörande medlemmar.

Artikel 17.

Varje medlem må meddela särskilda bestämmelser rörande arbetare i gränstrakter, vilka arbetare hava sitt arbetsställe å medlemmens territorium men sitt hemvist utomlands.

Artikel 18.

I länder, vilka icke hava obligatorisk dödsfallsförsäkring vid den tidpunkt, då denna konvention först träder i kraft, skall varje då förefintligt avgiftsfritt pensionssystem anses uppfylla denna konventions fordringar, om det garanterar en individuell rätt till pension under villkor, som angivas i artiklarna 19—25 här nedan.

Artikel 19.

1. Rätt till pension tillkommer
 - a) änkor, som icke ingått nytt gifte och hava minst två barn att försörja;
 - b) föräldralösa barn.
2. Den nationella lagstiftningen skall angiva
 - a) de fall då ett utomäktenskapligt barn skall berättiga till änkepension;
 - b) den ålder, intill vilken ett barn skall berättiga till änkepension eller äga rätt till pension i sin egenskap av föräldralöst; denna ålder må dock ej understiga 14 år.

Artikel 20.

1. Rätten till änkepension må göras beroende av
 - a) att den avlidne maken haft hemvist å medlemmens territorium under en tidrymd närmast före dödsfallet;
 - b) att änkan ägt dylikt hemvist under en tidrymd närmast före framställandet av krav på pension.
2. Rätten till pension åt föräldralös må göras beroende av att den senast avlidna av föräldrarna haft hemvist å medlemmens territorium under en tidrymd närmast före dödsfallet.
3. Den tidrymd, under vilken änka eller avliden fader eller moder skall hava haft hemvist å medlemmens territorium, skall fastställas i den nationella lagstiftningen men får icke överstiga fem år.

1. Rätt
varje söll
tillhöra
plikt, icke
ningen n

2. Vi
gångar in

Pensio
utom de
liga beho

1. Bes
av pensio
2. Bes
beslut i 4

1. Utlä
bunden å
som land
2. Den
utlännin
under en
i artikel 2

1. Rätt
deras, om
löses unde
2. Pen
helt unde

Frånset
avseende

De offi
bestämmel
av de övri
och av hor

Denna
nella arbet
Den trä
blivit regis
Därefter
från den d

Så snar
organisatio

Artikel 21.

1. Rätt till änkepension eller pension åt föräldralös skall tillerkännas varje sökande, vilkens årliga inkomster, tillsammans med de inkomster, som tillhöra barn eller föräldralösa, gentemot vilka sökanden har försörjningsplikt, icke överstiga en gräns, som skall fastställas i den nationella lagstiftningen med vederbörlig hänsyn tagen till levnadskostnadsminimum.

2. Vid beräkandet av vederbörandes inkomster skola undantagas tillgångar intill ett belopp, som skall bestämmas av den nationella lagstiftningen.

Artikel 22.

Pensionen skall utgöra ett belopp, som tillsammans med övriga inkomster, utom de undantagna, räcker att täcka åtminstone den pensionerades väsentliga behov.

Artikel 23.

1. Besvärsmått skall tillkomma sökande i varje tvist om utbekommande av pension eller dennas storlek.

2. Besvären skola prövas av annan myndighet än den, som meddelat beslut i första instans.

Artikel 24.

1. Utländska änkor och föräldralösa, vilka äro medborgare i medlemsstat, bunden av denna konvention, skola äga rätt till pension på samma villkor som landets egna medborgare.

2. Den nationella lagstiftningen må dock göra beviljandet av pension åt utlänning beroende av att denne haft hemvist å medlemmens territorium under en tid, som högst med fem år må överstiga den tid, som föreskrives i artikel 20.

Artikel 25.

1. Rätten till pension må kunna helt eller delvis förverkas eller suspenderas, om änkan eller den person, som åtagit sig ansvaret för den föräldralöses underhåll, erhållit eller sökt erhålla pension genom bedrägeri.

2. Pension må helt eller delvis suspenderas under tid, då vederbörande helt underhålles på allmän bekostnad.

Artikel 26.

Frånsett bestämmelserna i artikel 15 moment 5 har denna konvention icke avseende å vidmakthållandet av rätt till pension i fall av hemvist utomlands.

Artikel 27.

De officiella ratifikationerna av denna konvention skola, i enlighet med bestämmelserna i del XIII av fördraget i Versailles och motsvarande delar av de övriga fredsfördragen, delgivas nationernas förbunds generalsekreterare och av honom registreras.

Artikel 28.

Denna konvention är bindande allenast för de medlemmar av internationella arbetsorganisationen, vilkas ratifikationer registrerats hos sekretariatet.

Den träder i kraft tolv månader efter det två medlemmars ratifikationer blivit registrerade av generalsekreteraren.

Därefter träder denna konvention i kraft för varje medlem tolv månader från den dag, då dess ratifikation registrerats.

Artikel 29.

Så snart ratifikationerna för två medlemmar av internationella arbetsorganisationen registrerats hos sekretariatet, skall nationernas förbunds

generalsekreterare därom notificera alla medlemmarna av internationella arbetsorganisationen. Han skall likaledes notificera dem registreringen av ratifikationer, som senare delgivits honom av andra medlemmar av organisationen.

Artikel 30.

Varje medlem, som ratificerat denna konvention, kan, sedan tio år förflutit från den tidpunkt, då konventionen först trädde i kraft, uppsäga densamma genom skrivelse, som delgives nationernas förbunds generalsekreterare för registrering. Uppsägningen träder icke i kraft förrän ett år efter det den registrerats hos sekretariatet.

Varje medlem, som ratificerat denna konvention och icke inom ett år efter utgången av den i föregående stycke nämnda tioårsperioden gör bruk av den i denna artikel stadgade uppsägningsrätten, skall vara bunden för en ny period av tio år och kan därefter, med iakttagande av de i denna artikel föreskrivna villkoren, uppsäga konventionen vid utgången av varje tioårsperiod.

Artikel 31.

Vid utgången av varje tidrymd av tio år, räknat från denna konventions ikraftträdande, skall internationella arbetsbyråns styrelse förelägga generalkonferensen en redogörelse för tillämpningen av denna konvention och taga under övervägande, huruvida det finnes anledning att uppföra frågan om dess revision helt eller delvis på konferensens dagordning.

Artikel 32.

I fall konferensen skulle antaga en ny konvention, innebärande revision helt eller delvis av förevarande konvention, och den nya konventionen icke föreskriver annat,

a) skall en medlems ratifikation av den nya, reviderade konventionen, för såvitt denna trätt i kraft, medföra omedelbar uppsägning av förevarande konvention, oberoende av vad i artikel 30 här ovan stadgas;

b) skall från den dag, då den nya, reviderade konventionen träder i kraft, förevarande konvention icke längre kunna ratificeras av medlemmarna.

Förevarande konvention skall likväl förbliva gällande till form och innehåll för de medlemmar, som ratificerat densamma och icke ratificera den nya, reviderade konventionen.

Artikel 33.

De franska och engelska texterna till denna konvention skola båda äga vitsord.

Förslag till konvention angående obligatorisk dödsfallsförsäkring för löntagare i jordbruksföretag.

Generalkonferensen av nationernas förbunds internationella arbetsorganisation;

vilken av styrelsen för internationella arbetsbyrån sammankallats till Genève och där samlats den 8 juni 1933 till sitt sjuttonde sammanträde

samt beslutit antaga vissa förslag angående obligatorisk dödsfallsförsäkring, vilken fråga innefattas i andra punkten på dagordningen för sammanträdet,

ävensom beslutit, att dessa förslag skola taga form av ett förslag till internationell konvention,

antager
efterföljande
organis
i Versa

Varje
denna
obligato
dem, vi

1. D
tare, a
i hushå
2. V
tag han

nin
yrk

att
d
tag

är
kon
lön

teta

vill
inkl
förel

ers
att

3. F
levande
gade ti
måner,

Den
berättig
att friv
för såd
icke gä
kvinna,
obligato
försäkra

Bihand